

БРАТЯ ГРИМ

ПЧЕЛНАТА ЦАРИЦА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2010

chitanka.info

Веднъж двама царски синове тръгнали да търсят приключения, но се отдали на разгулен и безразсъден живот и повече не се върнали вкъщи. Най-малкият брат, когото наричали Глупчо, тръгнал да ги търси, но когато накрая ги намерил, те му се подиграли, дето си въобразявал, че какъвто е глупав ще може да се справи в живота, докато те, много по-умните от него, не успели.

Тримата тръгнали заедно и стигнали до един мравуняк. Двамата по-големи братя искали да го разрушат, за да видят как дребните мравки уплашено ще се разбягат, мъкнейки яйцата си, но Глупчо рекъл:

— Оставете мравките на мира, няма да позволя да ги безпокоите.

Те продължили по-нататък и стигнали до едно езеро, в което плували много патици. Двамата по-големи искали да хванат няколко и да ги опекаат, но Глупчо им попречил и казал:

— Оставете патиците на мира, няма да позволя да ги убивате.

Накрая стигнали до едно пчелно гнездо в едно дърво, където имало толкова много мед, че се стичал по ствола на дървото. Двамата братя искали да запалят огън под дървото и да задушат пчелите, за да им вземат меда, но Глупчо отново ги възпрял и казал:

— Оставете пчелите на мира, няма да позволя да ги изгорите.

Най-после тримата братя стигнали до един замък, където в конюшните стояли каменни коне и не се виждали никакви хора. Те минали през всички зали, докато най-накрая стигнали до една врата, на която имало три ключалки. В средата на вратата обаче имало малко стъклено прозорче, през което се виждало в стаята. Там видели дребно сиво човече, седнало до една маса. Те го повикали веднъж, втори път, но то не чувало. Когато го повикали трети път, човечето станало, отключило ключалките и излязло. Обаче нищо не казало, а ги завело до една богата трапеза, а когато се наiali и напили, отвело всеки от тях в отделна спалня.

На другата сутрин сивото човече отишло при най-големия брат, повикало го с жест и го завело при една каменна плоча, на която били написани три условия, за да се освободи замъкът от направената му магия. Първото било да се съберат перлите на принцесата, хиляда на брой, пръснати под мъха в гората, и ако до залез-слънце дори и една-единствена перла не бъде намерена, онзи, който се е заел с това, ще се вкамени.

Най-големият брат отишъл и търсил през целия ден, но успял да намери само сто и както било написано на плочата, така и станало — той се превърнал в камък.

На другия ден вторият брат отишъл да си опита късмета, но и той не се справил много по-добре от първия — едва намерил двеста перли и се превърнал в камък.

Най-сетне дошъл ред на Глупчо и той започнал да търси в мъха. Но да се намерят перлите било доста мъчна работа и той напредвал толкова бавно, че накрая седнал на един камък и заплакал. И докато седял така, царят на мравките, чийто живот той някога спасил, дошъл с пет хиляди мравки и не след дълго дребните създания събрали всичките перли и ги натрупали на купчина.

Втората задача обаче била да се извади от езерото ключът от спалнята на царската дъщеря. Когато Глупчо отишъл при езерото, доплували патиците, които бил спасил, гмурнали се и извадили ключа от водата.

Но третата задача била най-трудната: трябвало да се познае коя от трите спящи дъщери на царя е най-малката и най-хубавата. Те обаче поразително си приличали и можели да бъдат различени само по това, че преди да заспят били яли различни сладки неща: най-голямата — бучка захар, средната — малко сироп, а най-малката — лъжица мед. Тогава царицата на пчелите, които Глупчо бил опазил от огъня, долетяла и опитала устните на трите, и накрая останала да седи на устата, която била яла мед, и така царският син разпознал правилната принцеса.

Тогава магията се разтурила, всички се събудили от сън, а онези, които били превърнати в камък, възвърнали предишния си вид. Глупчо се оженил за най-малката и най-хубава принцеса и след смъртта на баща ѝ станал цар, а двамата му братя получили другите две сестри.

Илюстрация: Уолтър Крейн (Walter Crane, 1882)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.